

Iz ovoga se vidi da je sovjet sa razvitkom prve srpske države raz vijao i širio sve većma krug svoje vlasti ostajući jednak na svom prvom demokratskom temelju. Da je u Srbiji nastao mir odmah 1807 god. da je prestala potreba vojničkih talenata i izčezla vlast i slava vojnička, a da su mirna zanimanja zadobila prevagu, nema sumnje, da bi se sve ustanove u Srbiji organizovale na istom temelju na kome je bio i sovjet. Bar tome je težio prvi srpski sovjet, i ustanova izbornih sudova i izjednačenje vojvoda pred sudom i zakonom sa ostalim građanima to najočiglednije dokazuju. Još jedan korak dalje i politično-upravna vlast vojvoda prestala bi i na njihovo mesto u nahijama došle bi onake iste(35) upravne vlasti kao što behu magistrati ili još bolje: kao što beše sam sovjet. Jednom reči: Srbija je bila na pravom putu da postane država demokratska iz države patrijarhalne(36) onako isto kao što je nekada postala malena Švajcarska, pošto su nekoliko seljačkih opština zbacili gospodare iz doma Habzburgškog. Još je u Švajcarskoj bilo aristokracije koja je dugo vreme zadržavala razvijene slobode, što u Srbiji nije bilo.

Ali neprekidno ratovanje sa Turcima davalо je veliku važnost gospodarima i vojvodama koji su se istakli u prvi mah kao vođe u ratu. Obogativši se pljačkom u ratu, oni su mogli da izdržavaju svoje momke, koji su bili jedina konjanička sila u tadašnjoj Srbiji. Ovakvi ljudi razumeju se za svoje vreme ratovanja ostali su prirodne starešine u svom kraju, a u mirno vreme oni su imali najjači upliv na sve upravne poslove. Izbor knezova u opšti ni i članova u magistratima, bio je u njihovim rukama. Na skupštinama narodnim upravo su samo oni i dolazili i drugi znatniji ljudi u narodu s kojima su starešine živile u prijateljstvu. * Na skupštinama je upravo rešavala sila a ne razlog. Sila ova gotovo se napred znala prema tome koji vojvoda s kojim stoji u prijateljstvu, ali neki put rešavalo se na skupštini prosto time, ko je doveo više momaka kao n.pr. što je Vožd doveo u Smederevo. Sovjet je upravo samo prve 2 godine svoga trajanja bio vlast narodna, posle toga on je bio oruđe jedne ili druge stranke gospodarske, prema tome koja je partija nadvalila u zemlji.(38)

U tečaju rata primehava se kako svaki gospodar teži da zadrži vlast i gospodstvo u svojoj porodici. Iz porodice Nenadovića troica su vojvode, iz porodice Obrenovića dvojica. Mesto ubijenog vojvode Đuše dolazi njegov brat Vujica, mesto Vase Čarapiha njegov brat Atanasije; mesto Miloša Stoićevića njegov brat Janko i t.d. U opšte one porodice koje su već jednom zadobile autoritet u narodu, jednak zadržavaju svoj uzvišeni položaj. Ostale vojvode pomažu da se održi taj autoritet. V. Karadžić misli da je vožd naročito postavljao vojvode iz iste porodice, da bi se i njegovoj porodici priznala nasljedna vrhovna vlast. Ako ovo nije što